

fer til Rigsdagen med ialt 576 Underkrifter fra 8 Sogne i bemeldte Valgkreds, nemlig Gadstrup, Ryndbh, Etabh, Glim, Gjevninge, Sæby, Gjerstøi og Hyllinge Sogne, angaaende Opretholdelsen af Grundloven af 5te Juni 1849. Disse Adresse vilde blive henlagte i Røfesaalen til de Herrer Medlemmers Underretning.

Efter Dagsordenen gaae vi til: Anden Behandling af Udkast til almindelig Børgertlig Straffelov for Kongeriget Danmark.

Det vil erindres, at det er det sidste Afsnit af Lovudkastet, hvorved vi befinde os. Forhandlingen herom er gjenoptagen; Rigsdagsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Schroll: I Forbindelse med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Blat) har jeg under Nr. 105 stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at § 233 i Lovudkastet skal udgaae, idet jeg anseer det for meget ubilligt allerede nu at sætte ulovlig Skovhugt i Klasse med Tyveri. Hvad iøvrigt denne Sag angaaer, staaer jeg endnu paa samme Standpunkt, hvorpaa det kongelige Rentekammer stod i 1840, efter som det ikke er mig bekjendt, at der siden den Tid er udkommet nogen Lov, der i væsentlig Grad forandrer det Forhold ligeoverfor vore Skove, som dengang bestod. De Motiver, som i sin Tid, navnlig i forrige Aarhundrede, begrundede en mildere Bestemmelse for ulovlig Skovhugt og fjernede de strengere Bestemmelser i Christian den Femtes Lov, hvor alle Skovforbrydelser vare satte i Klasse med Tyveri, gjælde den Dag i Dag; de laae i Fællesbenyttelsen af Skovene, idet En eiede Træerne, en Anden Græsgangsretten. Men er det ikke saaledes den Dag i Dag? Overalt skjælnes der hertilands mellem to Arter af Skove: Fredskove og 3fte = Fredskove. Den sidste Art af Skove findes meget hyppigt i Skovegne, baade paa Arvesæsternes, Livsæsternes og Naremaals = Forpagteres Løder. I de vedkommende Adkomstdocumenter, Arvesæfte = Skjøder, Naremaalsforpagtningscontracter, Fæstebreve, skjælnes der hyppigt mel-

lem to Arter af Skov: den saakaldte Overflov og den saakaldte Underflov. Den første Slags Skov bestaaer af meget gamle Træer, der have staaet der før Udfistningen, og for hvis Vedkommende det ved meget strenge Contractbestemmelser er paalagt Brugerne, ikke blot at værne om disse Træer, men ogsaa, ikke at hugge endogsaa kun en Green deraf; derimod er det sikkert, at Græsgangsretten tilhører Brugerne, saa at de have fri og uhindret Afgang til disse Skove hele Aaret igjennem. Men kommer nu en Jordbruger til at hugge en betydeligere Green af saadanne Træer, som i høi Grad kunne genere ham i hans Agerbrug, og kaster denne Green hen i sin øvrige Brændebunke, saa stemples han som Thy. En anden Art af Skov, nemlig Underfloven, bestaaer stundom af de saakaldte bløde Træer, af Hæffel-, Alf- og Ell, kort sagt af Træer, der have den Egenffab, at, naar de i rette Tid afhugges ved Roden, voxe de op igjen, uden at ny Plantning er nødvendig. Det er ligeledes forbudt Brugerne af Jorden at hugge et eneste af disse Træer uden foregaaende Udviisning. Men, naar nu Fæstere hugger et eneste af disse Træer, dersom han maastee hugger udenom, hvad der er anvist, saa er han Thy. Nu vore Fredskove! Ere de overalt omgibne med lovligt Hegn? Paa ingen Maade! Der svæver mig i dette Dieblif en Skov for Die, som ikke er omgiden med lovligt Hegn, men ligger aaben; men det Mærkelige ved denne Skov er, at Hegnet er hverken bedre eller slettere end dengang, da den af Domainedirectoratet for saa Aar siden blev solgt til den nuværende Eier, efterat Skovene i lang Tid havde været under Forstvæsenets Opsigt. Hvor ofte føre ikke Skole- og Kirkestier igjennem Fredskoven, hvor altsaa navnlig Ungdommen kommer til at bevæge sig mellem Træer; men, naar de nu paa en eller anden Maade berøve et Træ en Øvst, for deraf at danne sig en Stok, da skulle de straffes. Den ærede Justitsminister sagde forleden, at der i vor Lovgivning var den beshunderlige Bestemmelse — jeg troer, han brugte det Udtryk —, at naar En borttog et Stykke Fadnebrænde, saa blev han at straffe som Thy, men borttog han et heelt Træ, der maastee indeholdt mange Fadne Brænde, da var det ulov-